

KLAGANDE

Tranås kommun

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Linköpings dom den 18 september 2020 i
mål nr 7048-19, se bilaga A

SAKEN

Ersättning enligt förordningen (2017:193) om statlig ersättning för
asylsökande m.fl.

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten bifaller delvis överklagandet på så sätt att Tranås kommun
beviljas ersättning för kostnader för vård som getts till HB under perioden
den 1–30 juli 2017.

YRKANDEN M.M.

Tranås kommun yrkar att ersättning för HB avseende kvartal 3 2017 ska beviljas och anför bl.a. följande. Under 2016 lämnade HB upprepade gånger positiva drogtestar avseende cannabis. I november 2016 dömdes han till ungdomsvård för grov stöld. HB avvek i slutet av 2016 från boendet efter att ha tagits av polis för eget bruk av narkotika. Han omplacerades i februari 2017 men fortsatte med sitt beteende att vara borta mycket från boendet. Den 12 juli 2017 avvek HB från boendet efter att ha blivit gripen av polis i Stockholm för innehav av droger. I augusti 2017 sades platsen på boendet upp.

Migrationsverket motsätter sig ändring av förvaltningsrättens dom och anför bl.a. följande. Kommunen har inte styrkt sin rätt till ersättning. Dessutom sökte HB asyl i Tyskland den 30 juli 2017. Från detta datum tillhör HB inte längre personkretsen i 1 § lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl., LMA. Rätten till ersättning har därmed definitivt upphört i och med det.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

HB tillhörde från den 30 juli 2017 inte längre personkretsen som omfattas av LMA i och med att han då sökte asyl i Tyskland (jfr 1 § första stycket 1 LMA och Högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 2020 ref. 60). Någon ersättning enligt förordning om statlig ersättning för asylsökande m.fl. för tiden efter den 30 juli 2017 kan därför inte beviljas kommunen (se 8-9 §§ samma lag). Frågan är därmed om kommunen har rätt till ersättning för kostnader för vård som getts till HB under tiden den 1–30 juli 2017.

Av utredningen i målet framgår att HB under en längre tid haft ett missbruk och att han i juli 2017 greps av polis för innehav av droger. Enligt kammarrättens mening har kommunen för aktuell period visat att

förhållandena var sådana att HB hade ett vårdbehov motsvarade det som avses i 3 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga. Kommunen har därmed rätt till ersättning för vårdkostnaderna för HB. Kammarrätten bifaller därför delvis överklagandet på så sätt att kommunen har rätt till ersättning för tiden den 1–30 juli 2017.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

██████████
kammarrättslagman
ordförande

██████████
kammarrättsråd
referent

████████████████████
tf. kammarrättsassessor

██████████
föredragande jurist

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LINKÖPING****DOM**
2020-09-18
Meddelad i LinköpingMål nr
7048-19**KLAGANDE**

Tranås kommun

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut den 26 juli 2019, diariernr 7.3.3-2017-143111

SAKEN

Statlig ersättning enligt förordningen (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl., asylersättningsförordningen

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND OCH YRKANDEN

Tranås kommun ansökte om statlig ersättning för de faktiska kostnader den haft för vård av bl.a. H.H. och H.B. under kvartal 3 år 2017.

Migrationsverket avlog kommunens ansökan med motiveringen att det inte framgår att det föreligger ett vårdbehov på grund av sådana förhållanden som beskrivs i 2 eller 3 §§ lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU).

Kommunen yrkar att den ska beviljas sökt ersättning eftersom personerna på olika sätt visar ett beteende som kan leda till en påtaglig risk för de ungas hälsa och utveckling.

Migrationsverket anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Enligt 9 § asylersättningsförordningen ska ersättning lämnas för kostnader för vård som ges till barn under 18 år med stöd av LVU. Ersättning ska även lämnas för kostnader för vård när det finns ett vårdbehov på grund av sådana förhållanden som avses i 2 eller 3 § samma lag men vården ges med stöd av socialtjänstlagen (2001:453). Ersättning ska lämnas för kommunens faktiska kostnad per barn och dygn för den del av kostnaden som överstiger beloppet för schablonersättningen.

I 10 § asylersättningsförordningen anges att för personer som har fyllt 18 år men inte 21 år ska ersättning lämnas för kostnader för vård som ges med stöd av LVU. Ersättning ska även lämnas för kostnader för vård när det finns ett vårdbehov på grund av sådana förhållanden som avses i 3 § LVU men vården ges med stöd av socialtjänstlagen. Rätten till ersättning förutsätter att vården har påbörjats före 18 års ålder.

Enligt 1 § LVU ska den som är under 18 år beredas vård enligt LVU, om någon av de situationer som anges i 2 eller 3 § föreligger och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unge med samtycke av den eller dem som har vårdnaden om honom eller henne och, när den unge har fyllt 15 år, av honom eller henne själv. Vård med stöd av 3 § får även beredas den som har fyllt 18 men inte 20 år, om sådan vård med hänsyn till den unges behov och personliga förhållanden i övrigt är lämpligare än någon annan vård och det kan antas att behövlig vård inte kan ges med den unges samtycke.

Av 2 § LVU följer att vård ska beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas.

Enligt 3 § LVU ska vård också beslutas om den unge utsätter sin hälsa eller utveckling för en påtaglig risk att skadas genom missbruk av beroendeframkallande medel, brottslig verksamhet eller något annat socialt nedbrytande beteende.

Av 22 § asylersättningsförordningen framgår att kommuner och regioner är skyldiga att lämna Migrationsverket de uppgifter som krävs för att verket ska kunna bedöma deras rätt till ersättning.

Det ankommer inte på Migrationsverket, eller i förlängningen förvaltningsdomstolarna, att överpröva kommunens beslut om vård som sådant. Däremot måste en nödvändig gränsdragning göras mellan sådana omständigheter som avses i 2 och 3 §§ LVU och andra omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut om vård. Det kan dock inte krävas att kommunen kommer in med en fullständig utredning. Kommunen måste däremot redogöra för vilka omständigheter som har legat till grund för bedömningen av vårdbehovet med en viss konkretion och vilken bestämmelse i LVU vårdbehovet anses hänförligt till samt komma in med tillräcklig information i fråga om vårdbehovet kvarstår under den sökta perioden. Hänsyn måste dock tas till att vårdbehovet kan bli mindre framträdande ju längre tid vården ges den unge (jfr Kammarrätten i Jönköpings domar i mål nr 1675-19 och mål nr 1591-19).

Förvaltningsrättens bedömning

H.H.

Kommunen har gällande H.H. anfört att ungdomen hamnade i konflikter med andra ungdomar och personal. Hen utsatte sig själv och andra för fara och skadar sig själv genom att bl.a. dunka huvudet i väggen.

I målet har det inte framkommit att H.H. har använt beroendeframkallande medel eller begått brott. Av det kommunen anfört och åberopat framgår att

ungdomen fått diagnoserna autism, ADD, och svagbegåvning och det finns inte anledning att ifrågasätta att hen utifrån detta har ett stort behov av vård. Någon utredning som visar annat än att H.H.s beteende grundar sig i hens svårigheter utifrån diagnoserna har inte lämnats in. Eftersom detta i sig inte är att hänföra till ett socialt nedbrytande beteende så som det avses i 3 § LVU, och det inte heller i övrigt framkommit att det föreligger ett sådant, har kommunen inte visat att ungdomens vårdbehov motsvarar vad som avses i 3 § LVU. Kommunen har därmed inte rätt till sökt ersättning.

H.B.

Kommunen anför bl.a. att H.B. missbrukade beroendeframkallande medel samt alkohol och har utfört kriminella handlingar. Hen blev dömd vid ett tillfälle till ungdomsvård.

Förvaltningsrätten ifrågasätter inte att ungdomen har ett behov av omvårdnad, stöd och gränssättning. Kommunens uppgifter gällande ungdomens beteende och uppträdande är emellertid väldigt vaga. Det är vidare inte angivet när i tiden de exempel som tagits upp i utredningarna inträffat och i vilka sammanhang. Enligt förvaltningsrättens bedömning visar utredningen inte med tillräcklig konkretisering att ungdomen har haft ett missbruk av beroendeframkallande medel, ägnat sig åt brottslig verksamhet eller i övrigt uppvisat ett socialt nedbrytande beteende. Kommunen har därmed inte rätt till sökt ersättning.

Sammanfattning

Kommunen har inte gjort sannolikt att de i målet aktuella ungdomarnas vårdbehov är sådant att det motsvarar vad som avses i 3 § LVU.

Förvaltningsrätten anser att det inte heller har framkommit något som talar för att någon av ungdomarna har ett vårdbehov motsvarande 2 § LVU under kvartalet när de ännu inte fyllt 18 år. Kommunen har därför inte rätt till yrkad ersättning och överklagandena ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Information om hur man överklagar finns i bilaga (FR-03).

[REDACTED]

Rådman

I avgörandet har nämndemännen [REDACTED], [REDACTED] och
[REDACTED] deltagit. Föredragande jurist har varit [REDACTED].

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.